

dvælet ved, forstaaer jeg meget let; men paa den anden Side vil man ogsaa erkjende, at det er Spørgsmaal om mere end Klogskab fra vort Synspunkt, naar jeg anser det for min Pligt at gjøre opmærksom paa Forhold, som det forekommer mig Ingen kan være blind for, og som have haart den Betydning som Regjeringens Forhold til Udlandet i det Hele. Det ærede Medlem for Præstø Amt's 1ste Valgkreds dvælede ved Spørgsmaalet om, hvorvidt en anerkjendt Neutralitet kunde erhverves af os, og han udtalte da den Paastand, at en saadan Stilling ikke kunde tænkes opnaaet uden til Gjengjæld at opfylde visse Forordninger om at være istand til at kunne hævde denne Neutralitet. Jeg er nu ikke saa inde i de diplomatiske Forhandlinger, at jeg tør paastaa, om det er en uafviselig Betingelse for noget Saadant; i den Henseende skal jeg overlade det ærede Medlem den Saglundstabs, som jeg ikke har selv. Men Konsekvensen deraf vilde jo ikke være Andet, end dersom et saadant Forsøg var gjort, og der fra de vedkommende Magters Side var stillet den Fordring, at vi i saa Tilfælde skulde være istand til at kunne værne denne Neutralitet, og det paa visse Maader ved at organisere vort Forsvar efter det ene eller det andet System, saa vilde — det vil jeg indrømme det ærede Medlem — Sagen stille sig en hel Del anderledes ogsaa for os her i denne Sal, thi da vilde vi være naaede bort fra det blot Relative, fra det Standpunkt, hvor man kan sige: Noget Mere eller noget Mindre har ikke nogen afgjørende Betydning; da vilde vi staa overfor en absolut Fordring: ved at gjøre det eller det kunne vi opnaa denne bestemte Fordel, den være sig nu større eller mindre; men en væsentlig Fordel antager jeg dog, man vil erkjende ligger i en anerkjendt Neutralitet. Da vilde vi altsaa være naaede over paa det Absolute Omraade, og jeg er overbevist om, at ogsaa dette Thing da vilde komme til at se en hel Del anderledes paa, hvad der fordres. Jeg skal forøvrigt afholde mig fuldstændig fra at give den høitærede Regjering noget Raad i saa Henseende og navnlig ogsaa afholde mig fra at angive de Betingelser, under hvilke en saadan Neutralitet fra vor Side kunde være tilraadelig; men jeg paastaa kun, at det ærede Medlem for Præstø Amt's 1ste Valgkreds kan ikke saadan ubetinget henkafe dette, at det vilde være lige det Samme, thi dog stilledes der de samme Krav til hele vort Forsvarsvæsens Ordning, som naar en saadan Stilling ikke var anerkjendt. Det ærede Medlem maa erindre, at Betingelsen derfor vilde være ganske forandret. — Jeg vender mig dernæst til, hvad der er kommet frem af den indre store Politik. Den ærede Minister sagde derom, at han ikke ønskede at opprippe gamle Tvistigheder, han ønskede helst at glemme det Forbigangne og blot tænke paa Frem-

tiden. (Krigsministeren ryfter paa Hovedet.) Den ærede Minister ryfter paa Hovedet. Har jeg ikke citeret ham rigtigt, saa vil han kunne rette mig, men jeg tror at have opfattet den ærede Minister forholdsvis rigtigt. Han ønskede ikke at opprippe gamle Stridigheder og altsaa at glemme Fortiden (Krigsministeren: Jeg har ikke sagt: altsaa glemme Fortiden). Men den ærede Minister ønskede ikke at opprippe gamle Stridigheder, og at deri ligger en Forglemmelse af Fortiden, anser jeg for at følge deraf med logisk Nødvendighed. Jeg kan nu meget godt forstaa, at den ærede Minister ønsker at stille sig selv og ogsaa ønsker, at vi skulde kunne være i Stand til at stille os paa dette Standpunkt; men den ærede Minister maa erindre, at han er traadt ind i en Regjering, der har en Fortid, som den sikkert ikke har glemt, og som heller ikke vil være glemt her i Folkethinget, og dette, som det ærede Medlem for Beile Amt's 2den Valgkreds (Berg), igaar gjorde gjældende, at den ærede Minister ikke personlig har nogen Andel i det Ansvar, som særlig her fra dette Things Side lægges paa den nuværende Regjering, kan i denne Henseende ikke væsentlig forandre Sagen; thi overfor den maa den ærede Minister erindre, at han er traadt ind netop i det samme Program for Forsvarsvæsens Vedkommende, som den nuværende Regjering har, siden dens Forsøg paa at føre den igjennem mislykkedes i 1876, det samme Program om ikke at optage nogen Del af den Sag, man den Gang lod falde, og den ærede Minister har gjort Mere, thi han har skarpere og stærkere end nogen anden Krigsminister forelagt os en Forsvarsplan her, der i hvert af dens Led, i hver Linie forudsætter Befæstningsanlæg; men den ærede Minister har ikke desto mindre undladt at fremsætte disse Forslag, og saaledes har den ærede Minister handlet af politiske Grunde. Den ærede Minister vil altsaa erkjende, at politisk militært har han paataget sig fuldt ud det samme Ansvar, som hviler paa den nuværende danske Regjering. Den ærede Minister misforstod mig, naar han sagde, at jeg forlangte Befæstningsforslag fremlagte. Det kunde ikke falde mig ind at stille et saadant Forlangende; men det har kun været mig om at gjøre at paavise, hvorledes Forholdet er, hvorledes den Regjeringspolitik er, som vi staa overfor. Den ærede Minister sagde, at Befæstningsagen skal hvile, indtil Folkethinget forandrer sin Mening. Det er Folkethinget, som skal høre sig, og dermed tror Regjeringen at have kastet Ansvaret fra sig over paa Thinget. Man har ikke hertilands gjort sig fortrolig med, hvad et konstitutionelt Ansvar vil sige, thi det er umuligt for nogen Regjering i en Sag som denne at kaste Ansvaret fra sig over paa den lovgivende Forsamling. Der følger med enhver konstitutionel Forsatning et konstitutionelt Ansvar, og det Flertal, som tager Ansvaret paa sig for at forlæste